

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

383

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִפְּנֵי..."

מי מקדש שם שמים?

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

התורה וכמה נשתבשו דעותיהם. כמו כן, במה שנוגע להשפעה על אחרים, ישנה אותה הטעות אצל רבים, שחושבים, שהעיקר הוא להשתמש בדרך של ברק חיצוני: "לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֵת יְפֵהָ פִי טוֹבַת מִרְאֵה הָיָא" ('אסתר' א). ועל ידי זה, ימשכו הבריות לדרך התורה. אבל גם בזה הבל ידברו; משום שעיקר המשיכה לתורה ועבודת ה', היא על ידי נקודת האמת, שמרגישים אצל העובדים האמיתיים. ולא מצד רושם חיצוני. ואין שום צורך לאדם להיות מסלסל בשערו, כדי לקרב את הבריות לתורה. השלמות האמיתי, יש בכחה לקרב אליה כל הדורש את האמת, ללא שום כחל וסרק.

זהו שאמרו חז"ל על הפסוק: "שֶׁקֶר הִתֵּן וְהִקְלָה יְפֵי אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל" ('משלי' לא ל). "שֶׁקֶר הִתֵּן" זהו דורו של משה ויהושע. "וְהִקְלָה יְפֵי" זה דורו של חזקיה. "אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל" זה דורו של רבי יהודה ברבי אלעאי. אמרו עליו; שהיו ששה תלמידים, מתכסין בטלית אחת ועוסקין בתורה' ('סנהדרין' כ). זוהי כחה של יראת שמים אמיתית, למשוך את הבריות לתורה, אפילו במצב של עניות מופרזת. משום שהמשיכה הכי גדולה, היא האמת הטהורה.

וברור, שמחובתנו להיטיב לאחרים, עד כדי סעודה של תרנגולת פטומה ויין ישן, למי שרגיל בזה. ('כתובות' סז). אומרים בשם ר' ישראל סלנטר זצ"ל; שמה שאמרו חז"ל; 'משה, ממהציתו ולמעלה היה אלוקים וממהציתו ולמטה היה איש' ('תהלים' 'ילקוט').

המשך בעמ' 2 <<<

אנוכיים. מה שאינו מוכן לותר על כספו ומעמדו, למען כבוד שמים. בזה שהאדם מפקיר כל החישובים הקטנטנים שלו ונעשה כאסקופא הנדרסת למענו יתברך, בזה מראה גודל החשיבות והחביבות, שיש לו עבור דבר ה'. בודאי, לתלמיד חכם שירקד ברחובות, יש בזה משום חילול השם, משום שמבזה את כבוד התורה. וכל שכן אם הוא גם מלך וגם תלמיד חכם. והנה מצינו בודו, שהיה; "מִפְּנֵי וּמִכְרַפְרֵי לִפְנֵי ה'" ('שמואל' ב ו). וכאשר הוכיחה אותו מיכל, ששאל אביה היה יותר מכובד ממנו. השיב לה; שבית אביה היו מבקשים כבוד עצמם ומניחים כבוד שמים, אבל הוא מניח כבוד עצמו ומבקש כבוד שמים. רואים מזה, שאם מוותר על כבוד עצמו, באופן שמתרבה כבוד שמים, לא שייך לומר, שיש בזה צד חילול השם.

גם מצאנו בחז"ל; שאחת הסיבות שהקב"ה מייסר את הצדיק; כדי להראות, איך שהוא עובד את הבורא בשמחה ובסבר פנים יפות, גם כאשר הוא סובל מעוני ומיסורים, כדי שילמדו ממנו בני אדם. אין ספק, שכאשר הצדיק שרוי בשלוה, יש בזה קידוש השם, כדי שיראו בני אדם, שאכן דרך התורה היא הדרך הנכונה ובכל זאת, הקב"ה מביא עליו יסורים, כדי להראות מסירות נפשו ואהבתו. ('שער הבטחון' ג). הוי אומר; שקידוש השם, שיש בעבודת ה' של הצדיק בשעת דחקו, הרבה יותר גדול ממה שיש, כשעובד ה' מתוך שלוה. אף שבעיני אנשי העולם, הדחקות היא תכלית הרע וחילול השם. נראה כמה טטו אנשים אלה מהשקפת

"וַיִּכַּר יְהוּדָה" יהודה שקידש שם שמים בפרהסיא, זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה' ('סוטה' י). כמה טועים אנשים ומשתבשים כשבאים לקבוע, איזה דבר הוא קידוש השם ואיזה חילול השם. חז"ל לא מספיקים לגמור את ההלל על יהודה, על שהודה במעשה תמר. ואילו היה בזמנינו, אין ספק שהיו אומרים הבריות, שחילול השם גדול היה.

האנושות, נעשתה כל כך מושפעת מהחמירות, עד שכל ענין נמדד, במדת ההצלחה הגשמית אשר בו. מסירות נפש להודות על האמת, הפקרת חישובים קטנטנים למען רעיונות נשגבים, אינו תופס שום מקום בעיני האנשים. העיקר אצלם, אם השיגו חיי שלוה ועושר, אז מה טוב. אבל אם מוכרחים להסתפק ברמת חיים נמוכה, סימן שלא זו הדרך ולא זו העיר. מאד צריכים להתעכב על פרשת יהודה ותמר, כדי לישר את העקמומית שבשכל ולהתרומם ממושגים נבערים.

הרבה עצות ותחבולות היו בידי יהודה, כדי להתחמק בצורה דיפלומטית. וגם להציל את חיי תמר ועובריה, כדי למנוע חילול השם, אילו היה מרגיש, שיש בזה חילול השם. אולם, יהודה בחר להודות על האמת בפה מלא, בלי שום אמתלאות, משום שזהו באמת הקידוש השם הכי גדול. יהודה הבין, שמה שירד כבודו על ידי הודאתו, אין בזה, אלא הקרבה למען בירור האמת. וכל מה שהאדם יותר מקריב עבור האמת, יותר גדול הקידוש השם. אדרבא, חילול השם הכי גדול, הוא שמתעלם מן האמת משום חישובים

היינו; שהאדם צריך להתנהג בכוחות הפוכים; במה שנוגע לעצמו, צריך להתרחק ממותרות ומחמודות העולם. אבל במה שנוגע לחברו, צריך להשתדל עבורו אפילו להשגת לוקוסוס. אבל כל זה נאמר, מבחינת חסד והטבה. אבל במה שנוגע לצרכי החינוך, מהחובה עלינו למסור לזולתנו, את הדרך הגבוהה ולהרגילו לחיי הסתפקות, כדי שישגי את מנוחת הנפש, הדרוש לבקשת השלמות. ('המוסר והדעת').

נס פך השמן, כדי לא להתרגל להיותים!

רבים הקשו: מדוע לא נזכר בתפילת; 'על הנסים' הנס של פך השמן שדלק ח' ימים? **ונראה לבאר;** כי זה שהקב"ה יכול לעשות נסים גדולים, אינו חידוש. עם ישראל ראה את נסי יציאת מצרים העצומים, שנעשו ע"י הקב"ה. כך שאין כל חידוש, בזה שהקב"ה עושה נסים. מה שרצו חז"ל ללמדנו וזאת אנו מוצאים בתפילת על הנסים; זה מה שאנו חייבים לעשות לכבוד הקב"ה, כפי שעשו החשמונאים שמסרו נפשם על קדושת השי"ת. כי לא היתה להם כל הבטחה מהקב"ה שינצחו. ודרך הטבע היה שלא ינצחו. ובכל זאת, מסרו נפשם למען קדושת שמו ית'. את זה ציינו חז"ל בתפילת 'על הנסים', את הנקודה הזאת, רצו שנלמד מנס 'הנוכה'.

פעם סעדתי אצל מרן ה'חפץ חיים' זצוק"ל בסעודה שלישית, יחד עם עוד כמה רבנים. **צעק ה'חפץ חיים':** "מדוע אנו שותקים ומחרישים לנעשה ברוסיה? הם לא נותנים לנו לשמור על התורה. עלינו לקום ולעשות עמם מלחמה. וכי מה אנו מפחדים, שמא יהרגו אותנו? כדאי עבור כבוד שמו ית', ליהרג! כמובן, כונתו היתה דוקא לרוסיה, שלא נתנו לשמור על התורה, אפי' בחדרי חדרים. רגילים אנשים לחשוב בדעתם, שאנחנו צריכים לדאוג עבור התורה. והדבר אינו נכון, התורה היא של הקב"ה. עלינו לא מוטל לדאוג לתורה, יש מי שידאג עבורה. עלינו רק להרגיש ולחוש, שהתורה היא אושר חיינו. היא ורק היא, נותנת סיפוק לאדם בעולמו. וח"ו, לולא התורה, חיי האדם הרי הם כבהמה, ללא כל תכלית. ועל זה צריך האדם להודות להשי"ת, על שנתן לנו תורת אמת ונתן לעם ישראל חלק בתורתו. כי לא אנחנו עושים להקב"ה טובה כשעוסקים בתורה, **כנאמר: "אם צדקתם מה תפן לו"** ('איוב' לה ז).

ואם אדם חושב בדעתו, שהוא עושה טובה שעוסק בתורה, אזי יתן הקב"ה כח

בסטרא אחרא, לבטל ח"ו את התורה. ולכן מדויק הלשון בתפילת 'על הנסים'; **'עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם', כלומר;** מתי הקב"ה עמד להם בצרתם, בשעה שהם הרגישו, כי ביטול התורה ח"ו, אינה צרתו של הקב"ה, אלא צרתם. אז בא הקב"ה לעזרתם והושיעם.

משה רבנו, בשעה שקיבל את התורה בשמים, היה עליו לערוך מלחמה עם המלאכים. **כפי שנאמר: "שְׁבִיטַת שְׁבִי" (תהלים' סח ט).** לולא מלחמה, לא היינו מקבלים התורה. כי בשעה שאדם נלחם על דבר מסוים, הרי זה מראה כי זה נוגע לו מאד. והוא מאד רוצה בזה. ולכן, כשקרח רצה לבטל את התורה, היה

צריך משה רבנו להתפלל: "אל תפן אל מַנְקַתָם" ('במדבר' טז טו) כי ללא זה, היה קורח מצליח ח"ו לבטל התורה. והסיבה היא; מפני שכשאנו לא מוסרים נפשנו על התורה, יש כח ביד הסט"א, לבטלה ח"ו.

ה'פני יהושע' מקשה: לשם מה היו צריכים את הנס של פך השמן? הרי **'טומאה הותרה בציבור'** ('פסחים' עז) והיה אפשר להשתמש בשמן טמא? **ונראה לתרץ בזה;** שהקב"ה רצה להראות לנו, שלא נחפש היתרים. כי אם האדם יתחיל לחפש היתרים, ימצא על כל דבר היתר. שמעתי, כי הסבא זצ"ל מסלובודקה, ר' נתן צבי פינקל, היה אוכל בפסח מרור ומיד היה מתעלף. והיה הולך לישון ומבקש שיעירו אותו לפני חצות, בכדי לקיים אכילת אפיקומן. **שאלו אותו תלמידיו:** "רבי, מדוע הנך אוכל מרור, הרי זה סכנה עבורך?" **ענה להם:** "אם נתחיל לחפש היתרים, אזי נמצא היתרים, לכל התורה כולה".

כתב הרמב"ן; כי האדם יכול להיות נבל ברשות התורה, כי על כל דבר ימצא היתר. ויביא ראיה מהתורה שהוא צודק. ולכן, עשה הקב"ה נס פך השמן, להראות לנו את הדרך. שלא לחפש היתרים, אלא לקיים כפי הצווי. והעצה לכך, שהאדם לא יסמוך בשום ענין רוחני על שכלו והבנתו, אלא על כל שאלה, יתייעץ עם החכמים מורי הדרך. וכן החכם עצמו, מה שנוגע לו, גם הוא לא יסמוך על שכלו, אלא יתייעץ עם חכם אחר, כי זוהי אמונת חכמים. ובדרך זו, יוכל האדם לקיים את התורה כפי אשר נצטוונו, ללא שינויים והיתרים. ('דרכי מוסר')

הנוכה, חניה ממה?

יש שכתב; שלפיכך קראום; **'הנוכה' חנו בכ"ה. והמהרש"א הקשה:** 'מאי חניה שייך הכא? כיון דהותר בהן מלאכה ולא ניתנו, אלא

להודות ולהלל'. ('שבת' כא). **גם הב"ח (תרע) אחרי שהביא דברי המהרי"ל;** שאין עושין מלאכה בשעה שהנרות דולקים. **כתב;** ונראה קצת ראייה, מדקראו להו; **'הנוכה' כלומר;** חנו בכ"ה. דאי אין איסור כלל במלאכה, מאי חניה שייך כאן. **דדוקק הוא לומר;** דרצו לומר חניה ממלחמה. **אמנם הלוש חולק וכותב; וקראום: 'הנוכה'. שתי תיבות;** חנו בכ"ה. ולשון חנו משמע; שחנו מנסיעתם למלחמה, **מלשון; "וניסעו" מלאכה. ולכך מותרים הם במלאכה. ואף ה'פרי חדש' וה'ברכי יוסף' מפרשים;** חניה שחנו מהמלחמה.

לכאורה קשה; למה קראו את ימי ה'הנוכה', על שם החניה מהמלחמה ולא על שם, ישועת הנצחון והחרות? **התשובה היא;** כי בנצחון יש שני צדדים; הצד החיובי, שהתגברו על האויב ושלטו בו ונצחו. והצד השלילי, שנפסקה המלחמה. אמנם, המלחמה יכולה להפסיק גם בלי נצחון, ע"י כריתת ברית בין שני הצדדים הלוחמים. **ומובן;** כשעם מנצח, הריהו קובע יום חג. וקורא לו על שם הצד החיובי, **היינו;** הנצחון והעצמאות שקיבלו, כתוצאה מכניעת האויב. ולא על שם המנוחה מהמלחמה, כי בזה, לא באים לידי ביטוי, גבורת העם ונצחונותיו.

ונראה לומר; שחז"ל רצו בקביעת השם **'הנוכה'** לפרש את עומק תוכן ומטרת מלחמתם. כי עשו את המלחמה, רק למען השי"ת ותורתו, מפני שהיוונים הפריעו להם, בכך שגזרו גזירות נגד קיום התורה והמצוות. ולא על עצם החיים הגשמיים. ולכן, ראו את עיקר נצחונם, בכך שנתבטלו כל ההפרעות וחנו מהשעבוד הרוחני. והיו יכולים לטהר בית המקדש ושוב לעבוד את עבודת הקרבנות, ללמוד תורה ולקיים המצוות באין מפריע. לא ראו בנצחון מטרה כשלעצמה, אלא אמצעי למנוחה מהצרות, כדי לעבוד את ה'. לכן ביטאו זאת, בקריאת השם **'הנוכה'**, על שם המנוחה.

'ומפני זה נתאו כל ישראל, נביאיהם וחכמיהם, לימות המשיח. כדי שינוחו ממלכות שאינן מניחות להן לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן. וימצאו להם מרגוע. וירבו בחכמה, כדי שיזכו לחיי העולם הבא'. (רמב"ם' תשובה' ט ב). **היינו;** שנכספים אנו לימות המשיח, כדי שתהיה לנו מנוחה, מכל המפריעים בעסק התורה. ולכן בענין הזה, ראו גם את כל ישועתם בימי החשמונאים. וקראו את הימים הללו; **'הנוכה'**, חנו כ"ה. ('שפתי חיים'). ■

מנוסה

"וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בַּיָּדָה וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה"

מרוב פחד מהחטא. כמה מוסר השכל יש ללמוד מזה; יש הבוטחים בעצמם, שמראות וקולות הרחוב, לא ישפיעו עליהם לרעה, לכן הם מרשים לעצמם, להיות במגע מסוים עם העולם החיצוני. אולם, הבא לידי נסיון, עלול חלילה להכשל. והעצה וההדרכה שקבלנו מיוסף הצדיק היא; לנוס ולברוח מכל מגע עם ההשפעות הזרות. (תפארת שמשון) ■

כאשר א"א, או שאין צורך ביותר מכך, ניתן לנוס גם ע"י הורדת עינים, או ע"י הסתת הראש לצדדים. על יוסף הצדיק נאמר: "צדיק יסוד עולם" (משלי י כה, 'זוהר חדש' בראשית' מה) הוא היה האדם היחידי בהסטוריה של העולם, שפרנס וכלכל את כל העולם כולו. אולם כאשר תפס אותו איזה נסיון, מה הוא עשה? "וַיֵּנֶס". הוא לא ניסה להתמודד, אלא ברח

"וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בַּיָּדָה וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה" (בראשית' לט יב)

'בזכות עצמותיו של יוסף, נקרא הים לישראל. הה"ד: "הַיָּם רָאָה וַיֵּנֶס" (תהלים קיד) בזכות; "וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בַּיָּדָה וַיֵּנֶס" (ב"ר' פז ח)

לימוד נפלא לומדים אנו מיוסף הצדיק, שומר הברית ויסוד העולם;

כחו של מוסר

"וַיֹּאמֶר צְדָקָה מְמַנִּי"

המקשן. ולכן הסתייג מהם וירד מהדוכן. והוסיף ר' ישראל ואמר: "אל תחשבו שהודאה זו, עלתה לי בנקל. חשבונות רבים של כבוד התורה, השפעה... צפו ועלו ברעיוני. ומכחם יכולתי להתיר לעצמי לדחות את הקושיא, בתירוץ, שאינו לאמיתיה של תורה. אבל רקעתי ברגלי וגערתי בעצמי: "ישראל. ישראל. הרי אתה לומד מוסר. ומה עם מידת האמת?! ומיד הודיתי על האמת וירדתי מהבימה". תלמידו, ר' יעקב יוסף יזיף, גאב"ד ניו יורק, גילה; "כי בגלל עובדה זו, דבק הוא ברבי ישראל. ונהה אחר שיטתו המוסרית". ■

שהיה מנסה למצוא פירכא לדברי ר' ישראל ממקומות נדחים בבלי וירושלמי. אך ר' ישראל בגאונותו, קיצץ בכנפיו ולא העיז יותר לעמוד כנגדו. פעם אחת, זרק אותו עילוי שבא בקביעות כדי לקנטרו, קושיא חמורה באמצע השיעור. ר' ישראל שמע, חשב ומיד הודה, שיש בקושיא זו משום פירכא לדבריו, עזב את דוכנו וירד מהבימה. אח"כ גילה ר' ישראל לתלמידיו, כי ברגע ששמע את הקושיא, עלו במחו חמשה תירוצים לדחות את דברי המקשה, שהיו מתקבלים על דעתו של אותו מקשה. אבל יודע הוא, שלפי האמת, אינם נכונים. וכי הצדק עם

"וַיֹּאמֶר צְדָקָה מְמַנִּי" (בראשית' לח כו)

בספר 'תנועת המוסר' (ח"א עמ' 326), מסופר על הג"ר ישראל מסלנט; שכאשר בראשית צעדיו, כשהתחיל להרצות שעוריו בעיר וילנא, הרעיש בחריפותו את כל לומדי העיר, אשר התפעלו מגאונותו העצומה. הרבה מגדולי העיר היו באים לשמוע מחדושי. והיו משתוממים ומוקסמים, מה"כוכב" העולה בשמי היהדות. לעומת זאת, קמו כמה מהמתנגדים ורצו למעט את דמותו המזהירה. מה עשו? העמידו עילוי חריף,

סלסול שיעור

וראה זה פלא; מרגע שגזזו לו את שערותיו, נהפך הבן לאדם אחר, התחיל לבכות מתוך חרטה עמוקה, על הצער שגרם להוריו ולרבותיו בעבר. והתחנן לפני הרבי, שיקבלו מעתה בתור תלמיד הגון. ובמשך הזמן, היה לאחד מתלמידיו הגדולים. שאלו את הרבי: "מה הקשר בין מעשי הבהור, לבין השערות שאין העולם מקפיד עליהם כ"כ"? השיב הרבי ואמר: "הרי זה פסוק מפורש: "קְדָקֵד שְׂעַר מִתְהַלֵּךְ בְּאַשְׁמִינו" (תהלים' סח כב). כלומר; כל זמן שהקדקד מלא שערות, החטאים והאשמות של האדם, מעכבים אותו מלעשות תשובה. ולכן; גזיזתו, היא שהרתו. (אהבת חיים) ■

הבן בכל מה שהוא רוצה, בלבד שיקיים את עצת הצדיק. אבל הבן עמד בתוקף גדול, שאת שערותיו לא יגזוז בשום אופן ופנים. ועוד אדרבה; החל לחרף ולגדף ח"ו את הצדיק וגדולי ישראל, למורת רוחם של אביו ואמו. לבסוף; הרב ר' לוי יצחק צוה לקשור את הבן בחבלים ולהביאו לבית הרבי ולגזוז לו שם את שערות ראשו. פקודתו זו של הרבי, עוררה סערה בקרב המשפחה. היו כאלה שאמרו: "לא מחנכים בצורה כזו. ואין לשמוע לרבי". והיו כאלה שאמרו: "מה שאמר הרבי קדוש. וכן חיבים לעשות". בסופו של דבר כפתו את הבן והביאו אותו לרבי. ובכה גזזו לו את הבלורית.

'כיון שראה עצמו מושל, התחיל אוכל ושותה ומסלסל בשעריו. אמר הקב"ה: "אביך מתאבל ואתה מסלסל בשערך, אני מגרה בך את הדוב" (רש"י)

מעשה שהיה אצל הצדיק ר' לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א; פעם אחת, באו לפניו איש ואשה עשירים ומיוחסים ונפלו לפניו בבכיות עצומות, באשר יש להם בן יחיד והוא היה ירא שמים בתכלית, פתאום נשתנה והתחבר עם חברים לא טובים. וכל מה שמשתדלים להחזיר את בנם למוטב, אין הדבר עולה בידם. מיד פקד הצדיק לגזוז לו תיכף את הבלורית. ההורים היו מוכנים לפצות את

"עַל מַכְרָם בַּכֶּסֶף צָדִיק וְאֲבִיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלִים"

מדוע קנו אחי יוסף מנעלים בכסף המכירה?

אָנִי בָּא? הֲיֵאֵךְ אֲבוֹא לְשָׁמ? (הרה"ק ר' דוד מזאבליטוב זצ"ל)



סימן

זה סימנו של בעל תשובה אמיתי, שאיננו מוצא מקום לעצמו וצוועק: "נָאֲנִי אָנֹכָה אָנִי בָּא". מי שעדין מוצא לעצמו מקום בעולם, עדין איננו בעל תשובה אמיתי. ('מענינה של תורה')



"נִימְאָן נִיאֲמֵר" ('בראשית' לט ז)

כאשר משדלים אדם לדבר עברה, הרי בראש ובראשונה עליו להתנגד בתוקף, ללא כל טעם ונימוק, מבלי להגרר לויכוחים וסברות, אלא לומר רק: "איני רוצה, מכיון שאסור!" "נִימְאָן!" ורק לאחר מכן, יכול הוא להסביר את עמדתו, בנמוקים הגיוניים; "הֵן אֲדִנִי... אֵינְנוּ גְדוּל... נְאִידֵ אַעֲשֶׂה". ('שפת אמת')



"נִיבֵא הַבִּיטָה לַעֲשׂוֹת מְלֶאכֶתוֹ" ('בראשית' לט יא)

'לעשות צרכיו, אלא שנראית לו דמות דיוקנו של אביו' (רש"י) דרכו של יעקב היתה, שלא לשנות מאומה בלבושו היהודי המסורתי, שלא להתהדר ולא להתקשט לפי רוח הזמן. ואילו שיטתו של יוסף היתה; להסוות את הצדקות הפנימית, ע"י התייפות חיצונית. כפי שכותב רש"י; 'מתקן בשעריו, ממשמש בעיניו, כדי שיהיה נראה יפה' (לז ב). לפיכך, מצאה אשתו של פוטיפר גישה אליו, כי סבורה היתה, שלפי התנהגותו החיצונית לא יסרב לה. כפי שנאמר בזוה"ק על "וַתַּתְּפֹּשֶׁהוּ בְּכַבְדּוֹ" ('בראשית' לט יב) כי יכולה היתה להתפש בו, רק בגלל חיצוניותו, בגלל בגדיו שהיו נאים ומותאמים לרוח הזמן. משראה יוסף, עד היכן מגעת דרך זו, בא לידי הכרה, שדרכו של אביו טובה יותר, לפי שאיננה

רואה בנו דבר עבירה. וא"כ, הוצאת עלינו סתם דיבה רעה. או, שאמנם, רואה אתה בנו דבר עבירה ובכל זאת אינך שונא אותנו, הרי אתה עושה בכך עבירה. וצריך לשנוא אותך". ולכן; "נִישְׁנָאוּ אֹתוֹ". ('תורת משה')



"נִישְׁלַכּוּ אֹתוֹ הַבְּרָהּ וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם" ('בראשית' לז כד)

'מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו' (רש"י)

האמצעי היחידי כנגד היצר הרע, היא התורה. כפי שאמרו חכמינו; 'בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין' ('קדושין' ל). במקום שאין תורה, שם יש כל מיני נחשים ועקרבים, שליחי השטן בעולם הזה, לשלוט על האדם. זהו אפוא, הרמז שבדבר; 'מים אין בו' - אם אין תורה הנקראת; 'מים' כי אז ודאי; 'נחשים ועקרבים יש בו', המזיקים את האדם, עד שהוא אובד עצות. ('אבני אזל')



"כִּי נִהְרַג אֶת אֲחֵינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמּוֹ" ('בראשית' לז כו)

...גם נהא חייבים להסתיר את הענין ולשמרו בסוד, הרי עצם דבר זה מוכיח, שאין אנו נוהגים כשורה. במקום שיש סוד, שם יש גניבה. (הרבי מקוצק)



"הִנְלֵד אֵינְנוּ נְאֲנִי אָנֹכָה אָנִי בָּא" ('בראשית' לז ל)

"נִישֵׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר" ('שם') משמתקרבם ובאים הימים בהם צריך אדם לירד ל'בור' ('לאן אתה הולך, למקום עפר רמה ותולעה' ('אבות' ג א)). והוא רואה כי; "אֵין יוֹסֵף בְּבוֹר" שלא הוסיף מאומה בעבודת השם וביהדות, כדי לקחת עמו אל הבור, אזי הוא נושא את קולו וצוועק: "הִנְלֵד אֵינְנוּ!" ימי הילדות והנעורים, כבר חלפו ועברו. "נְאֲנִי אָנֹכָה

"אֵלֶּה תְּלֻדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף" ('בראשית' לז ב)

בפרשה הזאת מרומז כל עתידו של עם ישראל; יוסף, הבן שהיה חביב לאביו יותר מכל בניו, אלצוהו לעזוב את אביו וארץ מולדתו במבחר שנותיו. וישליכוהו אל ארץ אחרת בידי אומה שפלה. והשתדלו בכל האמצעים לאבד זכרו. אבל מה עלתה לו? אדרבה, כל מאורעותיו שמשו סבה להעלותו אל מרום פסגת ההצלחה. וכלכל את כל הארצות בשנות רעבון. ואפים ארץ השתחוו לו אח"כ אחיו בעצמם, שכ"כ השביעוהו כלימות מכאובים ויסורים. וכן יהיה גם עם עמנו הדל והרצוץ לעתיד, אז כאשר יתגלה כבוד ה' "נִכְאֹו כָּל בְּשׂוֹר נִחְדָּו" ('ישעיה' מ), כי כל התלאות והפגעים שעברו עלינו בגלותינו, שמשו סיבה לעלייתנו. כעדות הכתוב: "וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדֶה ה' כִּי אֶנְפַּתְּ בִּי" ('ישעיה' יג) כי הכעס והחרון אף שניתך על עמנו בארצות פזורנו, הכל היה לטובתנו. ('הפץ חיים')



מוסיף והולך

לעולם אין לו ליהודי להסתפק במה שכבר השיג ולהעצר במקום אחד, כי אם עליו לשאוף להתעלות מעלה מעלה בסולם היהדות, להיות בבחינת; 'מוסיף והולך' ('שבת' כא). "אֵלֶּה תְּלֻדוֹת יַעֲקֹב", אלה צריכים להיות מעשיו הטובים של כל "יַעֲקֹב" - "יוסף" להשיג יותר ויותר מפעם לפעם. (הרבי מרימנוב זצ"ל)



"נִישְׁנָאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכֹלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֵם" ('בראשית' לז ד)

הם לא יכלו לשאת את דברי האהוה והשלום שהיה מדבר אליהם, כי טענה היתה בפייהם: "אם אנחנו חוטאים בעיניך, הרי מצוה עליך לשנוא אותנו; 'הרואה בתכרו דבר עבירה, מצוה לשנאותו' ('פסחים' קיג). ומדוע אפוא, אתה מדבר אלינו דברי אחוה ושלום? הרי עלינו להסיק מזה, אחת משתים; או שאינך

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

מביאה לידי נסיונות ומרחיקה את היצה"ר. **'נראית לו דמות דיוקנו של אביו'** עתה מצאה חן בעיניו דמות תארו של אביו. כלומר; דרכו היהודית המסורתית, גם בהלבשה וגם בהנהגה. (הרבי מפרימשלך זצ"ל)



נרות משמאל, מדוע?

נשאלת השאלה: מדוע תיקנו חז"ל נר חנוכה משמאל? ואמרו חז"ל; **'מזוזה בימין, נרות חנוכה משמאל ובעל הבית עם שלית קטן באמצע. עליו נאמר 'והחוט המשולש לא במהרה ינתק' (שבת' כב. ועי"ש במאירי).** ותירץ על זה הג"ר יהודה צדקה זצ"ל בשם ר' דוד יונגרייז זצ"ל; "ידוע, שהמזוזה מטרתה לשמור על הבית מבחוץ, שלא יכנסו מזיקים. ונרות חנוכה מטרתם, להכניס ולשמור את אור התורה בבית ולסלק מהבית, את כל המזיקים וכל מיני דעות כפרניות. ואם כן יוצא; שנר חנוכה, מטרתו כמו המזוזה. אלא, שנרות חנוכה, תפקידם לסלק את הרוחות הרעות מהבית החוצה. ומזוזה, תפקידה לשמור, שלא יכנסו רוחות רעות מבחוץ לבית. ולכן תיקנו נרות חנוכה משמאל הנכנס, שהוא ימין היוצא. נמצא, שכל אחד הוא מימין לפי ענינו".



לא כועס. תלוי מתי

בעיר אחת התגורר אדם, שהתפרסם בפי כל, במידותיו הטובות. מעולם לא כעס ולא רגז, אפילו כנגד מי שהכעיסו בכונה תחילה, לעולם נשאר רך ושליו. פעם אחת, בא אותו אדם אל ביתו וראה בבית, גנב, בעיצומה של מלאכתו השפלה. נטל מקל והכה את הגנב בכעס גדול, עד שהלה ברח מן הבית, כשהוא חבול ופצוע. "תמהנו עליך" אמרו ידידיו "מעולם לא כעסת כ"כ. ומה אירע ששינית ממנהגך והכית בו בכעס רב?" "טועים אתם" אמר האיש "האמת היא, כי כאשר פוגעים בי, כועס אני, אלא שאני מעביר על מדותי. אולם הפעם, הייתי מוכרח להראות את כעסי, כדי שלא ישוב אל ביתי לגנוב פעם נוספת". **כן הוא הנמשל; אמר ה'מגיד מדובנא' זצ"ל: "ב'תהלים' נאמר: "הלווא משנאיך ה' אשנא ובתקומיך אתקוטט. תכלית שנאה שנאתים לאוֹיְבִים הֵיוּ לִי" (קלט).** את אויביו של הקב"ה, יש לשנוא ולפעול נגדם בכל תוקף, עד שיהפכו לשונאינו, רק כך, נפטר מהם ומחברתם. (משל למה הדבר דומה')



מדוע קנו אחי יוסף מנעלים בכסף המכירה?

אחר שמכרו האחים את יוסף בעשרים כסף, קנו באלו המעות, מנעלים לרגלם. וע"ז אמר הנביא: **"על מקכם**

צדיק ואֶבְיוֹן בְּעֵבוֹר נְעָלִים" ('עמוס' ב). ומפני מה ראו לקנות דוקא מנעלים ולא חליפות, או דבר אחר? **בספר 'ישמח משה'** (מחכמי ג'רבא) הביא ג' תשובות; א. כיון שהאחים שנאו ליוסף מאד, עד שהתנכלו להמיתו והנה כעת, אחר שמכרו אותו, שמחו על שהתפטרו ממנו, כדין 'רודף' ש'מצוה להרגו' ('סנהדרין' מט. עי"ש במאירי) ומרוב שמחתם, נתרחו רגליהם, ע"ז מה שכתוב: **"שמועה טובה תִּדְשֵׁן עַצְמִי"** ('משלי' טו ל). ב. שאם היו קונים בגד חדש... היו צריכים לברך 'שהחינו' וכן אילו היו קונים מזון, היו צריכים לברך תחילה וסוף. והיאך יברכו על דבר שנקנה ממון שעברו על איסור? **שנאמר: "נִגְנַב אִישׁ וּמְקָרוֹ"** ('שמות' כא טז) לכן קנו נעלים, שעליהם לא צריכים לברך. ג. האחים חריומו את מי שיגלה ליעקב אבינו אודות המכירה (שמי שיגלה יהיה בנידוי) וכדי לזכור שלא יגלו בטעות את הסוד, קנו מנעלים, לרמוז; שהמנודה אסור במנעל.



"איה הקדשה הוא בעיניו על הדָּבָר" ('בראשית' לח כא)

"איה הקדשה"? ר"ל; איך זוכים לקדושה? **"הוא בעיניו על הדָּבָר"**, היינו; ע"י שישמור האדם את עיניו בדרך מראות ברע, ששם אורבים לאדם נסיונות. ו**לאיש כזה; "קדוש אָמַר לוֹ"** ('ישעיה' ד ג). ('ישמח לב')

חִיפָה תִּיאֲטֹרֹן חִיפָה בִּבְזֹרֵר 50 בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי כֹד' כֶּסֶלּו 20/12/11

השערים יפתחו ב-20:00 תחילת החוכניח 20:30 מחיר כניסה 10 שקל

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שִׁדּוּר חִי בְּאֵתֵר 'שׁוֹפֵר' WWW.SHOFAR.TV



להזמנת הרב אסנון יצחק שליט"א לאזור מגוריו
או לכולל אברכים (לכולל בשעות הבוקר) 050-6788867 יהונתן

לא להמתין לרגע האחרון

כתבו לכם על קרן השור, שאין לכם חלק באלקי ישראל!

בשלמותה, בקדושה ובטהרה, להראות חיבתו של מקום. וזאת, מידה כנגד מידה. עי"ז יובן המדרש בטיב טעם ודעת; "הדונקאים נתנו ריח" זה ראובן. ראובן, היה הראשון לעשות תשובה. (ב"ר' ד יח) ועל חטא קל, שבלבל יצועי אביו, היה יושב כל ימיו בשק ותענית משום שגרם שתסתלק שכינה, ממיטתו של יעקב (שבת' נה) ריחו של ראובן שמצא הדודאים, הוא הריח של תשובה, שיסודה מן התורה "ועל פתחינו

פל מְגִדִים" זה נר הנוכה'. נר חנוכה, הוא תקנת חכמים, להדליק נרות בפתח הבתים. והוא מצוה מדברי סופרים, לעוררנו, שנתנער מכל השפעות ותקוות זרות. ונשוב בלב שלם, לצור ישועתנו שבו לבדו ראוי לבטוח. ולהיות ערומים ביראה; "תְּדַשִּׁים גַם יְשָׁנִים דוֹדֵי צְפַנְתֵי לֶךְ" (ש"ה'ש' ז יד). התעוררות נר חנוכה, שהיא מצוה חדשה מדברי סופרים, נוסף למצות תשובה, שהיא קיימת מזמנו של ראובן, אנחנו מצפינים בלבנו, לשמו יתברך. (המוסר והדעת')

תורה שלו

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל. ועבדת את איביך אשר ישלחנו ה' בך בקרב ובצמא ובבעירם ובחסר כל ונתן על בְּרָזֶל על צְנָאָרְךָ עד השמידו אתך" (דברים' כח מז-מח)

למה מגיע פסק גדול, עבור חסרון שמחה? הענין; כי חז"ל אמרו: 'בראתי יצה"ר ובראתי לו תורה תבלין' (קדושין' ל). וזאת דוקא כשהתורה שלו! ומיה תורה שלו? כמי שיש לו מעות הרבה ואינו נהנה מהם. הרי זה כמי שאינם שלו, רק מונחים אצלו. וכן בתורה. מה נקרא; "ובתורתו" (תהלים' א ב)?! כשמקיים מה שלומד. משא"כ כשאינו מקיים, אינם שלו, רק מונחים הם אצלו.

ונהנה, כשאינם שלו, אינו שמח במעות. כמו כן בתורה ובעבודה, כתפילה וכדו'. אם עושה רושם בו, הם שלו ושמח בהן. משא"כ, כשלומד ואינו עושה רושם בו, הרי זה כשל אחרים ואינו שמח בהם. וא"כ אין לו תבלין ליצה"ר, כי התורה אינה שלו. וממילא, נשאר היצה"ר. ומובן הפסק הגדול' על חסרון שמחה. כי זה מורה, שהתורה והעבודה, אינם שלו. ואין לו רפואה להיצה"ר.

וכן בחנוכה, מי שהנס שלו, שמח. ומי

יסתפקו בשנתים של לימוד בגמנסיה. אז יתיכף ומיד, התנער מכל השליחות. נימוקו היה; שאם ח"ו היתה יוצאה גזירה לאסור הנחת תפילין, האם היינו מרוצים בפשרה, שבמקום שתי הבתים, נסתפק בהנחת 'של יד' בלבד?!

מצב דומה, שרר בימי החשמונאים. כשהתפשט שלטון היונים בארץ ישראל, הביאו איתם גם את התרבות היונית וחלק מן העם נמשכו אחרי תרבות זרה זו. אולם חכמי ישראל הבינו, שצעד כזה עלול להמיט אסון על כלל ישראל והתרחקו מכל מגע עם היונים, בידועם את חומר התוצאות העלולות לצמוח מזה. בהתחלה, ניסו היונים להסתיר את כונותם האמיתיות לעקירת הדת, תחת מסוה של אהוה. אבל בסוף הגיע המצב, שגזרו בגלוי; 'כתבו לכם על קרן השור, שאין לכם חלק באלקי ישראל' (ב"ר' ב ד). וחללו את המקדש והכניסו בו פסל.

אז, כבר פרקו עול בפרהסיא חלק מהמתיונים והקריבו לפסילים. וכבר נוכחו העם לדעת, שאכן, סכנה עצומה נשקפת לאמונת ישראל. אבל אז, היה מאוחר מדי. וכיון שניתנה רשות למשחית, הניף ידו, לשרש את כל זכר האמונה. וכבר הביא הב"ח מהברייתא; שהגזירות באו משום שרפו ידיהם בעבודת ה' (או"ח' תרע)

ע"כ, קמו כהני השם במסירות נפש, נגד מלכות הרשעה. שלא תתפשט המספחת יותר. וחרפו נפשם, להעמיד את הדת על תילה, ללא שום פשרות והתמזגות של תרבויות זרות. הם הראו לדעת, שדוקא ע"י תורתנו הקדושה אנו מאושרים. וכל הוספה, אינה אלא גרעון. אז הורם על נס הלימוד, שכל הפורש מדברי חכמי ישראל, כפורש מן החיים. וגורם שיתחלל המקדש. ותסתלק שכינה מישראל. הוכיחו החשמונאים לדורות, שכאשר נרים עינינו ונכוון לבנו לשמים, אז אין שום כח טבעי שיכול לשלוט בנו. וכל הגזירות, נבעו ממה שפנינו אל שדות זרים. בחושבנו, שאלה יושיעונו. ולא היינו ערומים ביראה, לראות את הנולד.

הנה, עמדו האחרונים על צורך הנס של הנרות, מאחר שטומאה הותרה בציבור והיה מותר להדליק בשמן טמא? אבל לפי דברינו יובן; שכיוון שבאו המכבים ללמד, שכל האושר וההצלחה שלנו, הוא בזה שנקיים את התורה בשלמות. לא רק במעשה לבד, אלא בחיבה והידור מצוה, משום שהתורה חייבת למלא את מחנו ולבנו, שלא ישאר בקרבנו חלל ריק עבור תרבויות זרות. ע"כ ניתן לנו מן השמים, האפשרות לקיים מצוות הדלקת הנרות

"הדונקאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מְגִדִים" (ש"ה'ש' ז יד). הדודאים נתנו ריח, זה ראובן. ועל פתחינו כל מגדים, זה נר הנוכה'. (מדרש פליאה' לא).

צריכים אנו להבין; הקשר שבין ראובן ובין נר חנוכה? ונראה לבאר ע"פ הגמ'; 'לעולם יהא אדם ערום ביראה'. (ברכות' יז). על האדם מוטלת האחריות, למנוע אפ' פתח חטאת, כדי שלא יתפתח ממנו תקלה. זהירות כזאת תתכן, רק כשיעמוד על המשמר לראות את הנולד. ולהזהר מכל רפיון קל בעבודת ה'. מוכרחים להכיר, שהיצר אורב לנו תמיד ומחפש להכחידנו. וצריכים להיות ערים לפיתוייו, המשבשים את שכל האדם.

וכמו שהאריך החסיד, בספר חוה"ל; 'ראוי לך לדעת כי השונא הגדול שיש לך בעולם; הוא יצרך, הנמסך בכחות נפשך. האורב לפתות פסיעותיך. ואתה ישן לו והוא ער לך. ואתה מתעלם ממנו והוא אינו מתעלם ממך. והוא מורה אותך בחציו הממיתים, לשרשך מארץ חיים' (יחוד המעשה' ה).

במיוחד רובצת אחריות זו, על מנהיגי הדור; "עֵינֵי הַעֵדָה" (במדבר' טו כד) לסתום כל סדק בחומת הדת, לבלתי תפרוץ ממנו פרצה. למה"ד למשל של הסבא ז"ל; שבשעת המלחמה, קציני הצבא מכינים להם מפות, אשר עליהן רשומה תכנית המלחמה. כל פרט ופרט במפות אלה השיגו רק אחרי גייעה רבה ודקדוק גדול. בהבינם הסכנה הגדולה הנשקפת להם, מאי שימת לב לאיזה פרט. על כן, המפות האלה נשמרות אצלם בשמירה קפדנית. אבל החיל הפשוט, שאינו תופס את חומר הענין, מקמט את המפה ומכניסה בכיסו, מבלי להרגיש כמה חשובה כל רשימה וסימן המופיע עליה.

כן הדבר בענינינו; רק גדולי ישראל, ברוחב לבם ועומק תבונתם, מסוגלים להבין גודל הסכנה מכל סטייה קלה ו"שְׂרָשׁ" קטן, שסופו לפרות; "ראש וְלַעֲנָה" (דברים' כט יד). אבל פשוטי העם, רחוקים מהבין דבר זה. וחושבים, שהחכמים מפרזים על המידה ורועדים לשוא מקול עליה נדף. אולם, בסוף מתברר, שאכן, החכמים בעין שכלם, ראו מקודם את הנולד.

סיפר הסבא ז"ל; שכאשר יצאה הגזירה ממלכות רוסיה, שכל מורה ומלמד מוכרח להשתלם בארבע שנות לימודים בגמנסיה. נתוועדו ראשי הקהילה לטכס עצה. והחליטו, שאדמו"ר ז"ל יסע לפטרבורג להשתדל בענין זה. אבל כשנתברר אצלו, שרצונם שייקש, שבמקום ארבע שנות לימודים,

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

בכל ומשגיה בכל. ומשלם שכר לעושי רצונו, גם בעוה"ז. ומה בעוה"ב? זה נקרא חנוכה שלו. משא"כ, מי שאינו תאב לדעת אותו. ואינו חסר לו ידיעת השי"ת, הרי זה ממש כמו האיש שיושב לפניו לחם לאכול בעת שאינו רעב. הלחם, אינו שלו, כי אינו אוכל. ('חכמה ומוסר' ב קצו). ■

למען ידע אותו יותר. וגם זכות הוא לו, שיתפרסם גדלותו ית' בעולם. והוא הגורם לזה, להרבות דעת בישראל. ולכן, מי שרוצה לדעת אותו ית'. כשיבוא יום הנס, יתבונן; איך שחמשה אנשים, נצחו עם רב וחזק עצום מאד, שלא בנוהג שבעולם. ויבין, כי הבורא ית', הוא המושל

שהנס אינו שלו, אינו שמח בו. וכן בכל הניסים, הבחינה כנ"ל. ומה נקרא חנוכה שלו? הענין; כי השי"ת; "יהב חֶקְמָא לְחַפְיָמִין" ('דניאל' ב כא). פי'; מי שאוהב חכמה, הקב"ה אוהב לישא וליתן עמו. והוא, מי שרוצה לדעת אותו, גדלותו ורוממותו ית', הקב"ה מראה לו נסים למעלה מהטבע,

מעשה בכפרי

"וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוָרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן"

כאשר החושך שורר מסביב. כל שעלינו לעשות הוא; להדליק את האור. או אז, פג הקסם ונעלם הדמיון. ועל זה אמרו: 'מעט מן האור, דוחה הרבה מן החושך' ('חיה"ל').

'הנה כל תשוקת וחמדת עוה"ז, כשיתבונן האדם בהם, המה רק דמיון כוזב לחוד. שהרי רואים בחוש, שבכל דבר של עולם הזה, ההשתוקקות לזה, היא מרובה יותר ויותר מעצם התענוג שיש באותו דבר. ובשעה שחומד הדבר, נדמה לאדם, כאילו הוא דבר טוב ותענוג גדול, מה שבאמת אינו כן.

שכן, הזולל והסובא, שלהוט אחר השתיה והאכילה, רק בדמיונו הוא טוב ומופלג. וההנאה בעת בליעתו של המאכל והמשקה, היא מעוטה ממש, אינה נרגשת כלל. וכן רדיפת הממון, התשוקה לממון, היא הרבה יותר מהתועלת שנמצא בממון. רק כי בעת רדפו אחריו, נדמה לו בדמיונו, אשר אם ישיגו, יגיע לו טובה מרובה. וכשישיגו, יראה שאין בו שום תועלת.

ומכל מקום, אין האדם חוזר בו. ו'יש לו מנה רוצה מאתים', כי יטעה שוב בדמיונו, כי רק במאתים יגיע לו הטובה אשר בדמיונו.

ונמצא, כי כל הרודף אחר עולם הזה, רודף להשיג דבר שאינו בנמצא כלל, אחרי שבאמת, אין באותו דבר, ההנאה שהוא משתוקק לה. ועכ"פ, כל דברי העולם הזה והנאותיו, הם קטני ערך מאד, רק הדמיון והתשוקה מגדיל אותם. וכל חזקו של היצר הרע, הוא רק בעת הרצון והחמדה, אבל אחר שהגיע לדבר, האדם בעצמו רואה שאין בו ממש' ('בית הלוי').

לכתחילה, מוטל על האדם לשנן לעצמו, כי רק נמר של ניר ומגדל קלפים לפניו. להשתדל ולזכור, כי גם אם התאוה בוערת כהר גבוה, הרי ההנאה המופקת, אינה אלא כחוט השערה. ('תלמודו בידו') ■

אנשים זזים ממקום למקום. האנשים דברו ושרו, הלכו וישבו. והכפרי, לא ידע את נפשו מרוב התפעלות.

רק דבר אחד הפריע לו. היתה לו תחושה, כי הוא מחמיץ משהו. מסביב חושך ועלטה. ומי יודע, אם לא יהיה אפשר לראות טוב יותר לולא החושך. הכפרי החליט, כי באין תאורה הולמת, ידאג הוא לעצמו כי יראה טוב יותר.

הוא שלף מכיסו פנס כיס וכיון אותו אל עבר המסך, שהחזיר קמעא, הדמויות עומעמו וחלקם נעלמו לחלוטין. מכל עבר נשמעו קולות צופים שקצרה רוחם: "שוטה, כבה את האור". הכפרי המסכן ניסה להצטדק. והסביר; כי בסך הכל רצה לראות טוב יותר. בתוך הקהל הרוגז, נמצא סבלן אחד שהסכים להסביר לכפרי את טעותו:

"כלום אינך מבין? כאן רואים רק כשיש חושך. באור אי אפשר לראות מאומה". הכפרי לא הבין הרבה, אך מה שראה לפניו שכנע אותו.

והנמשל; החכם הגדול והמסכן שמילט את העיר בחכמתו, לא השתמש בנשק חדש, שלא נודע עד כה, או בטקטיקה אסטרטגית בלתי ידועה. הוא רק השכיל לעשות שמוש בחכמתו ובתבונתו. הוא הביט בראיה מפורחת וגילה; כי לפניו נמר שעשוי מניר. המצודים הגדולים, שהקיפו אותו ואת חבריו, לא היו אלא תפאורת קרטונים, שבהבל פה התמוטטה וקרסה.

כן הדבר בלוחמה פיזית בין שני עמים. וכך גם במלחמה הגדולה שבין יצר הטוב ליצר הרע. בראשונה עלינו לזכור, כי עלינו לקבל תמונת מצב ברורה ולאבחן בקור רוח את נקודות התורפה. והכל בקור רוח ובמתנות, ללא התרשמות מדמגוגיה שקרית וכזבת.

כי זו דרכו של היצר הרע מאז. הוא מציג לפנינו עולם חי, פעיל ותוסס. הצגה הנראית לנו כעם גדול ורב, בני ענקים וגורדי שחקים, שראשם בעננים. אך כל כחה של ההצגה, רק בתנאי אפילה,

"וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוָרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן" ('בראשית' לו א)

'הפשתני הזה, נכנסו גמליו טעונים פשתן. הפחמי תמה: "אנה יכנס כל הפשתן הזה"? היה פיקח אחד משיב לו: "ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף את כולו". כך יעקב, ראה כל האלופים הכתובים למעלה. תמה ואמר: "מי יכול לכבוש את כולו"? מה כתיב למטה? "אֵלֶּה תְּלֻדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף". וכתוב: "וְנִהְיֶה בֵּית יַעֲקֹב אֶשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְקֶהָב וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֵשׁ" ('עובדיה' א) ניצוץ יוצא מיוסף, שמכלה ושורף את כולם'. (רש"י)

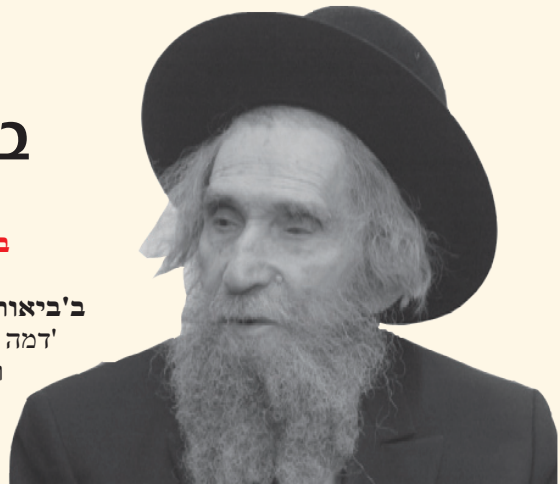
שלמה המלך נותן לנו תיאור קצר על מלחמה קשה, שבה גובר לבסוף המנוצח, בעזרת מעט תושיה ותבונה. וכך אומר: "עיר קטנה ונאנשים בה מעט ובה אליה מלך גדול וסבב אתה ובה עליה מצודים גדלים. ומצא בה איש מספן חכם ומלט הוא את העיר בְּחֶקְמָתוֹ" ('קהלת' ט יד).

ונשאלת השאלה: אם אמנם הגיע; "מֶלֶךְ גָּדוֹל" ש"בנה עליה מצודים גדלים" מה כבר יכול לעשות ה"איש מספן חכם"? כיצד; "ומלט הוא את העיר בְּחֶקְמָתוֹ"? משמע שהיה זה ב'חכמה' ולא ב'גבורה'. כיצד עזרה החכמה לגבור על מצודיו הגדולים של ה"מֶלֶךְ גָּדוֹל"?

כדי לישוב דבר זה, היה ממשיל רבי לייב חסמן זצ"ל;

'כפרי פשוט, מצא יום אחד את דרכו אל העיר הגדולה. חשקה נפשו לראות נפלאותיה של העיר. עוד בכפר שמע על פלאי הראי נוע (קולנוע), מסך שעליו נראות דמויותיהם של אנשים, כמותו וכמו חבריו. והדמויות, כך ספרו לו, הולכות ופועלות, מדברות ומזמרות. הוא החליט, כי יחזה במו עיניו בפלא הגדול. נעמד הכפרי דגן בתור לקופה ורכש כרטיס כניסה. הוא נכנס לאולם ההקרנה והתישב במקום פנוי. לפתע, כבו באחת כל אורות האולם, חושך השתרר מסביב. ורק קדימה, על הקיר המרוחק, האיר מסך ענק, שבו

'פרי חיים' מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א



ממה צריך להתבייש

אומר רבינו: "לפעמים, אדם חולה קצת זמן. וכשמתחיל להחלים, הוא יוצא לשוק. והרבה פעמים אני חושב; הרי הז"ל אומרים: 'אין יסורים בלא חטא'. א"כ, כיון שהיה חולה, הרי הוא חוטא. והיה צריך להתבייש ללכת ברחוב, שהרי כולם חושבים עליו – הנה החוטא".



ברכת אורח בישיבה

שאלו: "אם בן ישיבה, צריך לומר: 'ברכת אורח' ב'ברכת המזון' כשאוכל בישיבה".
תשובת רבינו: "אינו צריך לומר! כי כולם אורחים".
ואמר: "דאי"ז נוגע לבעלות, להחרים ב'קונם' נכסי הישיבה. דהא מנהל הישיבה, הוא בעלים למכור וה"ה לאסור ב'קונם".



צפית לישועה

חז"ל אומרים: "שלעתיד לבוא, ישאלו כל אחד: 'צפית לישועה'?" והנה, קמו קבוצת תלמידי חכמים ויסדו כוללים לכהנים וישראלים, ללימוד הלכות עבודת הקרבנות למעשה. וביקשו מרן שליט"א, לחזק לימוד זה, בקרב הלומדי תורה. וזכינו ברשותם, להתעטר בגליונינו במכתב היקר;

בס"ד

הנה ידוע, כמה טרח ויגע אותו צדיק בעל 'החפץ חיים', שילמדו עניני 'קדשים'. ובזמנינו, יש הרבה ישיבות, שעיקר לימודם הוא בסדר 'קדשים'.

והיות שמצפים מאד שהגאולה תתקרב, עוד יותר מבחיני 'החפץ חיים' צדק"ל. אנו צריכים מאד להזדרז בלמוד הזה. וגם זה יוסיף, באמונה להגאולה.

וחשוב מאד, שחלק מהאברכים אשר כבר למדו וחזרו עניני 'נשים' ו'נזיקין', שגם ילמדו עניני הקרבנות. ובזכות זה, יעזרנו שנושע בקרוב, להגאולה האמיתית במהרה בימינו, א.ס.

ט. כסלו תשע"ב לפ"ק א. ל. שטיינמן

בכל לשון בירושלים

ב'ביאור הלכה' סי' ס"ב מהדש; 'דמה שנאמר על קריאת שמע וכמה דברים, שנאמרים 'בכל לשון' ('סוטה' ז א) היינו; רק במדינה שמדברים בשפה זו. אבל במדינה אחרת, לא מועיל מה שאותו אדם מבין את השפה ואינו יוצא בזה ידי ק"ש.

והביא הגאון ר' יצחק הוטנר זצ"ל, בספרו 'תורת הנזיר' (פ"א ה"ד) ששאל את ה'חפץ חיים': "מהא דתנן דפרשת 'סוטה' נאמרת בכל לשון' והרי פרשת 'סוטה' נאמרת בירושלים. והאיך מועיל שם 'בכל לשון', של כל המדינות?" ואמר לו ה'חפץ חיים': "שבעת כתבו את המ"ב, תירץ את זה, אך אינו זוכר מה התירוץ".

ואמר רבינו: לישב עפ"י מה שאחז"ל דירושלים נקראת 'רוכלת עמים'. לפי שהיו באין לשם אומות העולם לסחורה, כמובא בתוס' ב"ב (כג: ד"ה 'ביושבת'). א"כ, היא מדינה הכוללת כל האומות. ושפיר הויה 'כל לשון' בירושלים, שפת המדינה.

אמנם, עצם סברת החפץ חיים, צ"ב; למה צריך שיהא דוקא במדינה שמדברים כך, הרי העיקר הוא, שיהא מובן מה שמדבר. וכיון שהוא יודע מה שאומר, למה לא יועיל?



בוגרת אינה ברשותך!

סיפר רבינו: "שהציעו לבתו של רבי ברוך בער זצ"ל, איזה בחור. ולא היה ניחא לי' כ"כ בהצעה זו, כי לא היה מספיק למדן. ובא לשאול את רבו רבי חיים זצוק"ל. אמר לו רבי חיים: "הרי היא בוגרת. וברשות עצמה היא. ואיזה זכות יש לך, לעכב את השידוך?"!



מהי סיבה אמיתית?

אברך, שכמה שנים עדיין לא זכה להיפקד בזרע של קיימא, שאל למרן הרה"ג אהרון לייב שטיינמן שליט"א: "היות ובדירה זו שהם גרים, היו גרים קודם לכן, זוג שלא נפקדו כמה שנים ולאחר שעברו לדירה אחרת, זכו להיפקד. האם יש לחוש לגריעותא, או מזל לא טוב, בדירה זו. ולהחליף את מגוריהם?"
אמר מרן בתוקף: "אין כזה דבר! וכי הדירה חטאה שאין לה זכות לילדים? הרי האנשים חוטאים! ואין כל סיבה להחליף מגוריהם".

חזרו ושאלו: "היות ומקום המגורים, הוא אזור חילוני, אם ראוי לעבור למקום אחר".

אמר מרן: "אם יש שם פריצות ואי אפשר להיזהר, הרי נכשלים בחטאים. וזוהי סיבה אמיתית".



שלשים יום קודם לחנוכה

שמן זית למאור, ראוי לכתחילה להדלקת נר חנוכה. ואף אם אינו ראוי למקדש, מסתבר, שלא הצריכו לנר חנוכה, דומיא דמקדש, רק בדבר הניכר. ודבר זה, אם השמן זית ראוי למאכל או לא, אינו ניכר לרואה על השמן עצמו [רק מידיעה חיצונית]. והווי שפיר, בכלל דומיא דמקדש. ולא הזכיר אחד מהפוסקים, שיהא צריך דוקא ראוי למאכל.

וממהרים לבוא בערב שבת, כיון שראוי לפרוש ממלאכה, חצי שעה קודם השקיעה, ידליק נרות חנוכה, שתי דקות קודם.





בס"ד
40,000 באצטדיון רמת-גן
עם הרב אמנון יצחק שליט"א

מניית שותפות בהפקת האירוע הגדול

1,000 ש"ח ליחיד. לתרומות צלצלו: 03-6777779

פרטים בקרו ב... www.shofar.tv

שופר
ארגון להפצת יהדות



באם רצונך להיות שותף
בהפקת המפגן העצום
של אחדות 'עולם התורה'
'ועולם התשובה'
רכוש מניית שותפות בסך
של 1000 ש"ח ליחיד
צלצל עכשיו 03-6777779

מכצעים חמים על מוצרי 'שופר'



שמע - 2 ש"ח
MP3 - 10 ש"ח
DVD 2 - 10 ש"ח (גרפיקה צבעונית)
DVD 3 - 10 ש"ח (גרפיקה לבנה)
קריאה בתנונית - 10 ש"ח
ספר 'בכור ההיתוך' - 10 ש"ח
ספר 'עולם התשובה' - 30 ש"ח
'ספרית שופר' (860 הרצאות) - 300 ש"ח
ניתן להשיג במושרדי 'שופר'
03-6777779

בס"ד

כנות

עבודות שיפוצים

לשפוצים כמעטים, צהר, לטכנולוגיה
צהר ציקורטובית, אונסטלציה
צהר צבות, אבס, מיצור ואוצ...

פל: 052-8930316 משה | מייל: kanut45@gmail.com

שבת נופש ופיוט

עם "אוצרות חיים"

פרשת מקץ הנוכה
בתאריכים כו'-כח' כסלו 22-24.12.11 מיום ה' עד מוצ"ש
אפשרות לשישי שבת בלבד

במלון הופית נהריה
גלאט כשר, משגיה צמוד

מספר המקומות מוגבל!

הרב **נח ברגר** שליט"א
הפייטן **שהר לוי** הי"ו
הרצאות מרתקות, פעילויות לילדים עונג שבת עם כיבוד עשיר

לפרטים: 03-6880091 / 050-3131740/1

ארגון "אוצרות חיים"
בראשותו של הרב שלום לוי שליט"א
מברך את הרב אמנון יצחק שליט"א
על קיום ההפגנה "ובערת הרע מקרבך"

מרכאת שיניים רב תחומית
רבי עקיבא 44 בני ברק נוסד בשנת 1982
המרכז להשתלות שיניים ואסתטיקה

אצלינו,
החור הוא רק בשן.
לא בכיס.

בדיקה
ויעוץ מקצועי
ללא תשלום

השתלות | כתרם | וכל הטיפולים הנדרשים

מחירים מוזלים במיוחד!
כדאי לטלפן ולשמע.

052-8448443 / 03-5794757



לזכאי חיי כפילים
לילה ראשון חינם
לילה שני 500 ש"ח לזוג
אפשרות לילה אחד

נופש חנוכה במלון "יפה נוף ערד" ***

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

מיום ראשון עד יום רביעי 1,500 ש"ח לזוג בלבד! 3 לילות 4 ימים

כ"ט כסלו-ב' עבת 25-28/12/11

מדי ערב שמחת חנוכה עם הזמר הכשר אהרון כהן הי"ו

- תפילה בהנף החמה 04:30
- הרצאות מהרב יוחאי חנאסב
- רבנית לנשים
- פנסיון מלא
- בריכה
- פעילות לילדים

נותרו חדרים ספורים

ריטום בטלפון 03-6777779

בס"ד

'מעוז צור ישועתי'

בעזרת ה' ארגון 'שופר' מזמין את כל פעיליו וידידיו מכל רחבי הארץ

לשמחת חנוכה

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

את הערב ינעימו זמרים כשרים ביניהם:
ארז יחיאל, אהרון כהן, יצחק אבוהב

במוצאי שבת פרשת 'מקץ' בר חמישי של חנוכה כח' כסלו 11/דצמ' 24
בשעה 20:00 באולמי 'ארמונות חן' המפוארים

כיבוד קל' במקום כניסה חופשית

הכניסה לגברים בלבד

בס"ד

**ברכתנו שלוחה כאן מארץ נכר
למורנו ורבנו הרה"ג ר' אמנון יצחק שליט"א**

גדול מזכה הרבים

יהי רצון שחפץ ה' בידו ובכל אשר יפנה ישיכל
ויצליח. ויזכה עוד להגדיל תורה ולהאדירה מתוך
בריאות ואורך ימים טובים.

מאחל מעומק הלב



אבי רהב 'שופר' מקסיקו

בס"ד

לכבוד הרב אמנון יצחק שליט"א ו'ארגון שופר'

אני ובעלי מבקשים להודות לרב ולארגון על מסירות הנפש בה פועלים ימים כלילות
כדי להחזיר כמה שיותר יהודים לאבא שבשמים.

זכינו להיות שותפים בעמדם הקדוש לכבוד ד' יתברך בירושלים בשבירת
הטביליות ואנו גאים להיות שותפים בזכויות הרבות שיש לארגון ולרב בפרט.

הרב פועל ימים כלילות כדי לזכות כמה שיותר יהודים להתקרב לאבא לפני שיגיע
המשיח וכמו שהוא תמיד אמר: "למה אתם לא משתפים עוד יהודים ומקריבים ומזכים
אתם כמו שאתם זכותם?"

או בעזרת ד' יתברך מי יתן ונזכה להיות גם בעתיד שותפים ולו בחלק קטן ולומר כאן
שחור על גבי לבן: "תתקבצו!! אבא אוהב אתכם ומזכה לכם!! ועם רב כל כך צדיק כמו
רבנו תזכו לעלות מעלה מעלה במדרגת התשובה!!"

תודה רבה על היותכם חלק נכבד מאוד בהליך התשובה הינם יומי שלנו ובמיזח
על השיעורים המחוקים מאוד של 'שער הבטחון' של רבנו חיים שנתקיים ב-4:30
לפנות בוקר...
אוהבים ומעריכים אתכם מאוד... קלית אסף

בס"ד

אם ג'י אס מחשבים

בניהולו של עמנואל חזן הי"ו

מברכים את הרב **אמנון יצחק שליט"א**
על פעילותו הברוכה



0777-657-778

בס"ד

**מלון ה'מצודה' מברכים את כבוד מורנו ורבנו
הרה"ג ר' אמנון יצחק שליט"א**

גדול מחזירי התשובה בדורנו
בברכת יישר כח גדול על כל פעולותיו
הברוכות שעושה בארצנו הקדושה ומחוצה לה.
לקרב יהודים לאבינו שבשמים.

יהי רצון שיזכה הרב לעד רבות בשנים
של הרבעת תורה מתוך בריאות איתנה ונהורא
מעלייא לאורך ימים ושנים אמן.

ה'מצודה' נופשים ואירועים בע"מ
טל להזמנות 04-6790244 04-6790245

בנוחש"י

נגרית סיני
ליצוב רהיטים וחיתוך לכה מיידה

חדרי ילדים | חדרי שינה
ארונות | סלונים |
פינוט אוכל | שולחנות מטבח
מזנונים | ספריות | מזרונים.

שעות פתיחה חנות: א-ה 10:00-22:00 | ו' 9:00-12:00
שעות פתיחה נגריה: א-ה 8:00-19:00 | ו' 9:00-12:00

רחוב כהנמן 110 בני ברק (סמוך גשר קוקה קולה)
טל חנות: 03-6767005 טל נגריה: 03-6779707
אימייל: sinay26@gmail.com

'נגרית סיני' מברכת את הרב אמנון יצחק שליט"א
על פעולותיו המבורכות "עלה והעלה"

בס"ד

**לכבוד מורנו ורבנו מאיר את דרכנו
גדול מחזירי התשובה בארץ ובעולם**

ר' אמנון יצחק שליט"א

יהי רצון שבזכות כל מה שאתה טורח ומשקיע עבור
חזרתו בתשובה של עם ישראל לאבינו שבשמים
יתמלא כל משאלותיך לברכה והרבה הצלחה

מאחל מעומק הלב תלמידך
אריאל מרציאנו 'שופר' צרפת



בס"ד

החזן והפייטן
כהן אהרון הי"ו
מברך את הרב הגאון
ר' אמנון יצחק שליט"א
בברכת יישר כח על ההפגנה הגדולה
ושיזכה להחזיר את כל עם ישראל לאביהם שבשמים

בס"ד

**מברכים את כבוד מורנו ורבנו
הרה"ג ר' אמנון יצחק שליט"א**

גדול מחזירי התשובה בדורנו
בברכת יישר כח גדול על כל פעולותיו הברוכות
שעושה בארצנו הקדושה ומחוצה לה
לקרב יהודים לאבינו שבשמים.

יהי רצון שיזכה הרב לעד רבות בשנים של
הרבעת תורה מתוך בריאות
איתנה ונהורא מעלייא
לאורך ימים ושנים אמן.

פ.א.
גרופרינט בע"מ
הדפסות אופסט ברטציה

בס"ד

אלף המגן

מערכות מיגון ואבטחה

הביטחון שלכם העסק שלנו!



- מערכות אזעקה
- מערכות מצוקה
- אינטרקום
- מעלמות אבטחה
- מערכות כריזה
- מיגונים למחשבים
- תקשורת מחשבים
- מערכות מתח נמוך

www.pmogan.co.il
asaf_mashich@walla.com

ת.ד. 3646 חדרה, נייד: 050-4778089 טל. פקס: 04-6212225 04-6212324

מברכים את הרב **אמנון יצחק** שליט"א על פועלו הרב

בס"ד

**לכבוד מורנו ורבנו הרב היקר
וארגון שופר העדיקים**

אחולינו על קדוש השם הגדול ששמעו הגיע עד לארה"ב
לנפץ את הטמבלויזיות בשעריהם
לקיים "וכל האלילים כרות יכרתון"
תזכו להמשיך בדרכיכם המיוחדת ומעפים לכם בכליון עינים.
ממני המעריך האהוב והעוזר



ברוך נתנוב

בס"ד

שלגית

מכבסה וניקוי יבש



שירותי כביסה למכבסות ולמוסדות

- שירות כביסה אקספרס באותו יום
- ניקוי ותיקון שטיחים בבית הלקוח
- איסוף והחזרה חינם בהזמנה מעל 50 ₪
- ניקוי בגדי עור, זמש, וילונות ובדים
- טיפול בבגדים בעלי נזקי מים ואש

מבצע לשבוע ימים - ג'קט קצר ב 25 ש"ח בלבד

הרב בן יעקב 27 בני ברק
03-5745301 פקס: 03-6765513

מברכים את הרב **אמנון יצחק** שליט"א

בס"ד

שליחות ואמונה

מברכים את הרב **אמנון יצחק** שליט"א
על מפעלו האדיר.
משלוחי מעטפות
בכל רחבי הארץ
מסירות בבתי משפט וכו'
0509550269

בס"ד

INTERHOST
NETWORK SOLUTIONS

אינטרהוסט פתרונות תקשורת בע"מ

ת.ד. 4127 ראשון לציון 75141

פתרונות אירוח שרתים בארץ ובעולם
שרתים וירטואלים לקבלת הצעה לאתר שלך חייג
טלפון: 074-7029881 פקס: 057-7976157

מברכים את הרב בברכת 'יישר כח'!

בס"ד

חברת גלובל ויז'נטק

מעלמות במעגל סגור
מערכות אזעקה מתקדמות
מעלמות IP ומערכות הגנה היקפיות
לקבלת הצעה חייגו 052-5950111

מברכת את הרב **אמנון יצחק** שליט"א
שה' ימלא כל משאלות לבו לטובה ולברכה

בס"ד

ברכתנו שלוחה לאבינו הרוחני מורנו ורבנו

הגאון האדיר הרב **אמנון יצחק** שליט"א גדול מחזירי התשובה בארץ ובעולם
על כל הטוב שעושה למען השבת עם ישראל לחיק אביהם שבשמים
בהזדמנות זו נודה לרב על כל עצה ותושיה שכבודו ייעץ לנו
אשרינו שזכינו להסתופף בקרבתו של הרב
נשא כולנו תפילה לקל שוכן מעונה שימשיך הרב בהגדלת ובהרבעת התורה
מתוך שלוות הנפש והגוף לאורך ימים ושנים טובים, אמן.
המאחלים מעומק הלב משפחת 'שופר'

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

